

Persbericht

Nederlandse staat komt internationale verplichtingen niet na

Zorg voor Zeevarenden in Nederland onvoldoende

Met het huidige beleid voldoet Nederland niet aan haar internationale verplichtingen ten aanzien van het welzijn van zeevarenden in de zeehavens binnen haar grondgebied. Deze verplichtingen staan omschreven in een arbeidsverdrag genaamd MLC 2006. Het is opgesteld door de International Labour Organisation, een uitvoeringsorgaan van de Verenigde Naties. Deze Maritime Labour Convention is door de Nederlandse regering ondertekend maar de implementatie ondervindt voortdurend vertraging waardoor er een onhoudbare situatie is ontstaan.

Op **6 oktober om 13:15**, wil de Nederlandse Zeevarendencentrale (NZC) deze situatie aan de orde stellen door een petitie aan te bieden aan de commissie van Sociale zaken en werkgelegenheid van de Tweede Kamer. In deze petitie wordt gewezen op de noodzaak om de zeemanshuizen structureel te financieren. Het welzijnswerk t.b.v. van zeevarenden, wat door ruim 200 vrijwilligers en een klein aantal professionele krachten wordt uitgevoerd in de Nederlandse zeehavens staat inmiddels op het punt van omvallen. Wanneer de zeemanshuizen in Vlissingen, Terneuzen, Rotterdam, Amsterdam, Schiedam, Moerdijk en de Eemshaven gesloten moeten worden, gaat ook een traditie verloren waarbij honderden vrijwilligers hun steentje bijdragen.

Wanneer niet op korte termijn gelden beschikbaar worden gesteld dan dreigt voor een aantal zeemanshuizen : SLUITING

De Nederlandse staat heeft in 2005 de subsidie voor zeemanshuizen stopgezet zonder te waarborgen dat deze zorg zelfstandig kan worden geëxploiteerd. Men ging er destijds vanuit dat havenbedrijven, gemeenten, kerken en sponsors dit werk lokaal zouden ondersteunen. Dit is slechts gedeeltelijk gebeurd. In Rotterdam zijn drie goed bezochte zeemanshuizen (meer dan 100 bezoekers per dag) gesloten. De zeemanshuizen in Amsterdam, Terneuzen, Vlissingen en Schiedam staan op het randje van omvallen terwijl het zeemanshuis in Oostvoorne door ruimtegebrek niet

verder kan groeien. Door politieke, wettelijke- en conjuncturele omstandigheden kunnen goedlopende zeemanshuizen morgen weer gesloten moeten worden.....

Door de ontwikkelingen van de Covid-19 crisis is de situatie voor de zeemanshuizen nog lastiger. Veel zeevarenden mogen en willen uit angst voor besmetting niet meer van boord. Hierdoor lopen de exploitatietekorten van de centra nog verder op.

Bij het bezoekwerk dat door vrijwilligers en beroepskrachten aan boord van schepen wordt verricht, is de basis van een zeemanshuis een voorwaarde. Op dit moment is er een grote behoefte aan SIM-kaartjes voor de mobiele telefoon, vrije geneesmiddelen en snoepgoed. Deze worden vanuit de zeemanshuizen aan boord gebracht. Daarbij is de behoefte aan een luisterend oor en morele steun groter dan ooit. De dankbaarheid die zeevarenden uiten voor het werk staat in schril contrast met de financiële onzekerheid waarmee de zeemanswelzijnsorganisaties te maken hebben.

Ruim 42.000 zeevarenden bezoeken jaarlijks de zeemanshuizen
Ca. 4600 scheepsbemanningen worden jaarlijks aan boord bezocht

De situatie in Nederland steekt schril af bij die van omringende landen. Daar kan een zeevarende in elke haven van enige betekenis een zeemanshuis bezoeken. Het is pijnlijk dat een land met de grootste en de op drie na grootste haven van Europa (Rotterdam en Amsterdam) niet toonaangevend is maar achter loopt. De Nederlandse Zeevarendencentrale hoopt met de petitie te bereiken dat ons land internationaal weer in de pas loopt.

Voor meer informatie:

- Mevrouw Marianne Kloosterboer, voorzitter Mission to Seafarers, Vlissingen (tel 06 44 30 29 63, kloosdijk@zeelandnet.nl)
- Dominee Leon Rasser, koopvaardijpredikant in de haven van Amsterdam / IJmond (tel 06 22 09 03 34 , leonrasser@gmail.com)
- De heer Henk Danielse, lid Dagelijks Bestuur Nederlandse Zeevarenden Centrale, bestuurslid MtS Vlissingen (tel 06 45 48 84 12 , info@chdanielse.nl)